

[Pia Kjærsgaard]

Der er stadig utrolig mange ubesvarede spørgsmål. Jeg spurgte meget, meget tidligt: Har man bag lukkede døre, har man i porten aftalt, hvornår vi skal have en ny folkeafstemning? Undrede det dog ikke Socialistisk Folkeparti i det mindste, at premierministeren i Storbritannien til de undrende danske politikere – i hvert fald mig – og til den undrende danske befolkning kunne sige: Jamen I skal have en folkeafstemning i maj. Skal vi det? For så kan vi jo lige så godt begynde at forberede os på det. Er det også noget, der er aftalt blandt de syv politiske partier bag det nationale kompromis, eller ved SF ikke noget om det? Nu nævner jeg SF, fordi jeg har indtryk af, at SF er blevet ført noget bag lyset. Eller har SF været med til at aftale dette bag de lukkede døre?

Det sidste, jeg vil spørge statsministeren om, er noget, som jeg absolut ikke har fået noget svar på: Jeg fik en pressemeddelelse fra statsministeren søndag. Jeg undrede mig over, at Fremskridtspartiet ikke bliver holdt behørigt orienteret om, hvad der foregår på udenrigsministerens rundrejse i Europa. Ville det dog ikke være rimeligt, at man løbende underrettede det parti, som ikke står bag det nationale kompromis, men som dog først og fremmest er en del af regeringens parlamentariske grundlag, som stadig væk står som parti i Folketinget, og som altså prøver at fastholde og repræsentere det nej, som vi fik den 2. juni?

Er det dog ikke urimeligt, at man, stadig væk bag de lukkede døre, orienterer syv af Folketingets partier? Er det dog ikke urimeligt, at man – som Fremskridtspartiet nu vil gøre fremover – må se sig nødsaget til at kalde statsministeren og udenrigsministeren til møder i Markedsudvalget? Jeg synes, det er en udmærket idé at få orientering i Markedsudvalget – bestemt. Men der eksisterer jo et udvalg ved siden af, hvor man indtil videre har givet partierne en orientering om, hvordan Danmark stod, og hvad der skete. Disse spørgsmål synes jeg ærlig talt jeg mangler et fyldestgørende svar på fra statsministeren.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Må jeg først sige et par ord om det sidste, fru Pia Kjærsgaard nævnte. Fremskridtspartiet skal naturligvis på helt ordinær vis holdes fuldt orienteret om, hvad vi erfarer under de

forhandlinger, som føres med vore 11 partnere. Det er også hidtil sket gennem de redegørelser, som er givet i Folketingets Markedsudvalg, og det er det rette parlamentariske forum. Det vil fortsat ske.

Så er det i øvrigt forløbet på den måde, at Fremskridtspartiet har deltaget i de drøftelser mellem partiledelserne, der har fundet sted under min ledelse i Statsministeriet, indtil det øjeblik, hvor der måtte træffes en afgørelse. Den kom til at bestå i, at syv partier samlede sig om det, der blev det officielle danske oplæg til forhandlingerne med vore partnere. Vi er så i samme situation, som vi kender så godt i Folketinget, en situation, hvor vi har en meget fast og langvarig parlamentarisk tradition. Den går ud på, at den kreds af partier, som har indgået et sådant forlig, også er sammen om at følge det op og søge det gennemført. Ganske på samme måde, som når vi indgår et forsvarsforlig, er der også her tale om, at kredsen af partier bag forliget har en opfølgingsgruppe, som fortsætter indsatsen.

Det er jo således, at Fremskridtspartiet heller ikke deltager i forsvarsforliget – ja, det er bare en kendsgerning, og på samme måde her: når man har de interne drøftelser i den kreds af partier, som ønsker at bære det fælles ansvar for den politik, som er formuleret, og bære ansvaret for at søge den gennemført, synes jeg, det er ganske naturligt og i overensstemmelse med vore bedste parlamentariske traditioner, at det så er de syv, som mødes.

Men det skal ikke føre til den misforståelse, at partier, der står udenfor, på nogen måde nægtes indsigt i, hvad der sker. Derfor er det naturligvis vigtigt, at udenrigsministeren fortsat orienterer, og det er han selvfølgelig indstillet på; det vil han gøre i den kommende tid. Udenrigsministeren har endnu ikke været hele raden rundt hos de 11 partnere, men så snart det er sket, får Markedsudvalget ny information. Og så synes jeg, det går rigtigt til.

Så vil jeg i øvrigt sige, at jeg synes, at for hver gang fru Pia Kjærsgaard har taget ordet under denne udmærkede debat, er det blevet illustreret, at debatten er rejst på et forkert tidspunkt. Fru Pia Kjærsgaard har stillet bogstavelig talt 117 spørgsmål i dag, men på et tidspunkt, hvor de umuligt kan besvares. Og det har jo sin forklaring i, at vi er midt i et forhandlingsforløb, og derfor kan vi umuligt